

Fridens ljus

Predikan av pastor Göran Appelgren

(Läsningar: Jer 29:1,4-14, 30:1-3, 31:38; AC 6574e, AC 6489, GF 296:8, 251:6. Se sista sidan!)

"Jag vet vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp." (Jer 29:11)

Ett högre ljus

Det ljus som lyser upp vår väg genom livet kommer från ett högre plan, från Herren Gud, från himlen, från det inre eller högre inom oss, som står öppet upp mot Herren. "Ditt Ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig." (Ps 119:105) När Mose steg ned från Sinai berg med lagtavlorna, så lyste det om honom. Han bar på de tio budorden. Han hade varit nära Gud. Ordet lyser. Den som tar emot Ordet har Ordet inom sig, och den människan strålar ut något som de som står runt omkring känner. Ju fler som tar emot Ordet och lyser i världen, desto starkare blir närvaron av det Gudomliga ljuset på vår jord. När mänskligheten ställs på prov, hoppas vi och ber att så många människor som möjligt går in i sin inre kammare, åkallar sin Gud, höjer sig till ett högre plan och fattar beslut utifrån ett upplyst förnuft. Det är detta som Jesus menar med dessa ord. "Låt på ... ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen." (Matt 5:14-16)

På ett annat berg sken solen. På förklaringsberget. Petrus, Jakob och Johannes följde med Jesus upp på berget. Deras inre öga öppnades och de såg sin Herre i ett förklarings sken. Hans ansikte lyste som solen. De såg rakt in i det himmelska. Där såg de också Mose och profeten Elia. (Matt 17) Herren är Ordet självt. Mose förmedlade Ordet till människorna, och profeterna är Herrens budbärare som leder människorna tillbaka till det Gudomliga ljuset i Ordet.

Profeternas uppgift

En annan profet var Jeremia. Hans uppgift var den samma som Elias och alla andra profeters - att förmana, att ge tröst, att inge hopp. Att leda människor till Herren. Jeremia hade en svår uppgift. Han levde under den tid då folket i Juda rike såg sin största motgång. Jerusalem hade fallit för fienden och folket hade förts bort i fångenskap i Babylon. Det utvalda folket, Herrens egendomsfolk som bodde i det utlovade landet hade blivit slagna i grunden, förnedrade, utlämnade. Vad hade hänt? Var fanns deras Gud?! Jeremia hade ett svårt uppdrag.

Obegripliga händelser

Föreställ er att ni har förlorat allt som ni har trott på. Allt är raserat. Den fasta grund som livet har vilat på är har rämnat. Vem skulle inte känna sig förtvivlad? Man kan förstå att det hade varit lätt för folket från Juda land att tappa tron på sin Gud, att i ren förtvivlan och sorg överge sin Gud och börja dyrka främmande gudar. Jeremia var profeten som skulle hindra att så skedde. På Herrens uppdrag skrev Jeremia ett brev till folket i Babylon. I det brevet talar Herren sakligt och lugnt om vad som ska ske. Han vet att det är en prövning för folket, men Han vet också att det ska sluta i seger och triumf. Folket kommer att flytta tillbaka till Jerusalem. Staden kommer att byggas upp

igen. Däremot ges inga förklaringar till varför det måste ske. Sådana förklaringar finns på andra ställen, och det handlar om att folket inte har lyssnat på Herrens Ord. Det Gudomliga ljus som skulle ha lyst upp dras väg har inte tagits emot. De har gått vilse. Därför rasar allt samman. Detta skriver inte Jeremia om, men det är bakgrunden.

Genom Jeremias brev talar Herren enbart uppmuntran. Han inger hopp. När det är som svårast gör vi också klokt i att inte för mycket skärskåda orsakerna till vad som hänt utan först och främst bygga upp en ny inre tillit till Herren, ett nytt hopp om framtiden. Med ett sådant förhållningssätt lägger man en ny grund. Sedan, långt senare, kan man försöka förstå vad som skett.

Jeremias brev

Jeremia säger märkliga saker till dem vars liv precis lagts i spillror. "Bygg hus och bo i dem, plantera trädgårdar och ät deras frukt. Tag er hustrur och föd söner och döttrar ... Föröka er där och bli inte färre." (vers 5,6)

Budskapet är starkt och entydigt: fortsatt som tidigare. Ge inte upp! Lev som ni burkar! Trots att omständigheterna är helt annorlunda ska folket leva vidare, bli starka och föröka sig. Kom ihåg hur det var för dem i Egypten, trädhuset. Där växte de till ett stort folk från att ha varit bara några få familjer.

Herren fortsätter med att säga något närmast orimligt. Det påminner om Jesu ord i Nya Testamentet: "Älska era fiender och be för dem som förföljer er." (Matt 5:44)

Genom Jeremia säger Herren: "Sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och be för den till HERREN. När det går väl för den, går det också väl för er, ty så säger HERREN Sebaot, Israels Gud." (vers 7,8)

Inte nog med att de ska tänka sig ett så normalt liv som möjligt i fångenskapen, de ska också arbeta för och göra väl mot det folk som har förstört deras liv.

"När det går väl för den, går det också väl för er."

Handla från det högre

För den naturliga människan är detta ett orimligt tal. Men det riktiga, det andliga livet, det liv som förbereder oss för att kunna leva nära Herren i det eviga, himmelska riket, det livet följer andra lagar. Det har en logik, som den naturliga människan inte förstår. Därför måste vi höja oss i vår tanke och känsla. Vi måste gå in i vår kammare och lyssna på Herren. Precis som Mose gick upp på berget, och som de tre lärjungarna följde med Jesus upp på berget, så ska vi gå upp på det heliga berget och möta Herren och öppna oss för det himmelska ljuset i Hans Ord.

När vi sedan går ned från berget kan vi möta det yttre livets olika situationer med ett inre lugn. Självklart ska vi vara tacksamma för att det går oss väl, att vi får möjlighet att skapa en ordnad tillvaro, att vi har de ting omkring oss som vi behöver och som betyder något för oss. Det är självklart. Livet handlar om att gestalta sin tillvaro på ett harmoniskt och meningsfullt sätt. Men om ... om allt kastas omkull, ska vi veta att den inre kraft som legat bakom det tidigare bygget fortfarande finns kvar.

De krafter vi har, den inspiration vi fått från Herren finns fortfarande kvar.

Vi använder den till att bygga nytt. Det handlar Jeremias brev om: "Bygg hus och bo i dem, plantera trädgårdar och ät deras frukt. Tag er hustrur och föd söner och döttrar ... Föröka er där och bli inte färre." (vers 5,6)

Den heliga staden

När vi lever vårt liv med inspiration från det högre planet, kommer livet att gå vidare och utvecklas oberoende av vad som sker i det yttre livet. Vi kommer att återvända till landet, till staden. Herren lovar det: "När sjuttio år har gått för Babel skall jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka till denna plats. Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar." (vers 10,14)

Åter till Jerusalem. Staden Jerusalem är centrum. Där finns skyddet, trösten, inspirationen, hoppet. Staden Jerusalem är det samma som det Nya Jerusalem i Uppenbarelseboken. Det är löftet om en samling Gudomliga sanningar som ger stöd och styrka åt våra funderingar över livet. Staden är de himmelska läror som ger mening åt vårt liv.

Gudomlig försyn

En av lärona handlar om den Gudomliga försynen. Det är en lära som ger tröst i många situationer, bland annat när sådant händer som man inte förstår. Något rasar samman. Något man har byggt upp och trott på försvinner. Man frågar sig: "Varför?". Då finns det många trösterika tankar i läran om den Gudomliga försynen att ta till sig. "Det Gudomliga ändamålet [syftar] till gott och råder alltid och överallt. Därför tillåts inte heller något [ont], utom för det ändamåls skull att något gott skall komma från det." (AC 6489)

Fridens tankar

Jeremias brev används i Herrens Försyn för att ingjuta mod och hopp om framtiden. I Sin Försyn vet Herren vad som måste ske, och vad som kommer att ske. Det kan se mörkt ut i stunden för oss, men Han försäkrar att inget ont tillåts ske utan att något gott kommer ur det. Därför säger Han genom Jeremia: "Jag vet vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp." (Jer 29:11)

Amen!

Jer 29:1,4-14, 30:1-3, 31:38

Detta är vad som stod i det brev som profeten Jeremia sände från Jerusalem till de äldste som ännu levde kvar i fångenskapen och till prästerna, profeterna och allt folket, dem som Nebukadnessar hade för bort från Jerusalem till Babel. Så säger HERREN Sebaot, Israels Gud, till alla de fångar som jag har låtit föra bort från Jerusalem till Babel: Bygg hus och bo i dem, plantera trädgårdar och ät deras frukt. Tag er hustrur och föd söner och döttrar, tag hustrur åt era söner och gift bort era döttrar, så att de föder söner och döttrar. Föröka er där och bli inte färre. Och sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och be för den till HERREN. När det går väl för den, går det också väl för er. Ty så säger HERREN Sebaot, Israels Gud: Låt er inte luras av de profeter som finns bland er, inte heller av era spåmän, och lyssna inte till de drömmar som ni drömmer. Ty man profeterar lögn för er i mitt namn. Jag har inte sänt dem, säger HERREN. Ty så säger HERREN: När sjuttio år har gått för Babel skall jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka till denna plats. Jag vet

vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. Ty jag skall låta er finna mig, säger HERREN. Jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger HERREN. Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar. ... Detta är de ord som kom till Jeremia från HERREN. Han sade: Så säger HERREN Sebaot, Israels Gud: Skriv upp i en bokrulle alla de ord som jag har talat till dig. Ty se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall göra slut på fångenskapen för mitt folk Israel och Juda, säger HERREN. Jag skall låta dem komma tillbaka till det land som jag gav åt deras fäder. Och de skall ta det i besittning. ... Se, dagar skall komma, säger HERREN, då staden skall bli uppbyggd åt HERREN, från Hananelporten till Hörnporten. (Bibelöversättning: Svenska Folkbibeln)

AC 6574e

Det ändamål som utgår från Herren är, att ingenting alls, inte det minsta lilla, får uppstå utom för att något gott skall komma utav det. Därför kalls Herrens rike 'ändamålsens och nyttornas rike'.

AC 6489

Det Gudomliga ändamålet [syftar] till gott och råder alltid och överallt. Därför tillåts inte heller något [ont], utom för det ändamåls skull att något gott skall komma från det. För att människan skall kunna omdanas, har hon frihet. Därför böjs hon från det onda till det goda, så mycket som hon i frihet låter sig böjas.

GF 296:8

Eftersom allt som en ond människa vill och tänker är till på grund av tillåtelse, kan man fråga sig vad den Gudomliga försynen egentligen är. ... Den Gudomliga försynen består i att ständigt ge tillåtelse för ändamålets skull, och att tillåta endast sådant som har att göra med ändamålet och ingenting annat. Den Gudomliga försynen rannsakas, skiljer på, och renar ständigt de ondskor som framkommer på grund av tillåtelsen och förvisar det som inte passar och bortskaffar det på okända sätt. ... Den Gudomliga försynen sörjer ständigt för att det [onda] som måste bortskaffas inte på nytt tas upp av viljan. ... Sådan är Herrens beständiga Försyn med avseende på de onda, och den är en beständig tillåtelse med det syftemålet att ett ständigt borförande från det onda må äga rum.

GF 251:6

Om man erkänner den Gudomliga försynen i de allra minsta och obetydligaste detaljer, måste man helt enkelt också erkänna den i det som angår krig.

Förkortningar av Skrifterna:

GF = Gudomliga försynen
AC = Arcana Cœlestia